

Nowy

Kurier Łódzki

Dziennik polityczny, społeczny i literacki

Sobota, dnia 16 października 1915 r.

Redakcja i administracja „Kurier Łódzki” mieści się przy ul. Zachodniej Nr 37.
Interesowani d. redakcji, zgłaszać się mogą od 11 pól do 3 po poł. i od 6 do 7 wiecz.
Administracja otwarta od 8 rano do 7 wiecz.
Adres telegraficzny „Łódź-Kurier”.

Prenumerata w Łodzi wynosi roczną 12 m. k., półroczną 6 m. k., miesięczną 1 m. k.
Za odnośnienie do domu lub przesyłkę pocztową dolicza się 40 fen. miesięcznie.
Za przesyłkę zagranicą dolicza się 1 m. k. miesięcznie.
Zmiana adresu 40 fen.
Telefon Nr. 233.

Cena ogłoszeń: 1-sza strona 1 m. k. za wiersz lub 10 miejsc, nadstawa 1 m. k., nekrologi i oklady 40 f., ogłoszenia zwykłe 20 f., ogłoszenia drobne 4 f. za wiersz.
Ogłoszenia zamieszcza się 1-sza strona 1 m. k., reszta 17 po 10 fen., w tym 24 fen. za wiersz lub jego miejsce w tekście 1.50 m. k..

Rękopisów nadstanych redakcja nie zwraca, za artykuły z góry cała odpowiedzialność, honorariów administracja wypłacać nie będzie.

Polacy neutralni.

(Korespondencja ze Szwajcarii).

Szwajcaria, doskonale neutralna we wszystkich sprawach, musi pozostać też neutralną w sprawie polskiej. Prasa poświęca naszym stosunkom względnie, dość dużo miejsca, władze nie krepują działalności stowarzyszeń humanitarnych ani nawet dorywczych wystąpień o charakterze w pewnym stopniu politycznym, nie zezwoliłyby jednak nigdy, przynajmniej do chwili obecnej, na utworzenie instytucji politycznej, a szczególnie takiej, któraby swą działalnością i orientacją przeciwstawiała się stronom wojującym.

Ale i to ma swoje dobre strony, bo nie pozwala na pewne wybryki, które grezilyby z pewnością. Bo polscy politycy, przebywający w Szwajcarii, przedstawiają naogół inny materjał, aniżeli ci, co się znajdują w krajach będących w stanie wojny. — Do przymusowego tam pobytu nie są oni zmuszeni, każdy z nich z wyjątkiem paru jednostek działających z polecenia kraju, mógłby swobodnie w swoim czasie udać się do Polski, czy to przez Wiedeń, czy to przez morze, żadnemu z nich względy formalne nie przeszkadzały stanąć do pracy politycznej w kraju. Zatrzymanie ich przez wojnę w Szwajcarii, czy też ich tam przybycie podczas wojny tłumaczy się właśnie neutralnością Szwajcarii, tym spokojem, który tam panuje, tą odległością od sprawy polskiej, tem oderwaniem się od Polski, które uwalnia od decyzji wewnętrznych i zewnętrznych, które daje możność spokojnej obserwacji, które pozwala na nieuczestniczenie w wypadkach.

Z drugiej jednak strony radziby oni byli nie dać społeczeństwu zapomnieć o sobie, chcieliby o sobie przypominać, pozory akcji na rzecz sprawy polskiej posiadać, a dokumenty tej akcji zachować.

Pan Brazy Pilsz, były redaktor „Kraju”, Encyklopedię Polską postanowił wydać. Utworzył się komitet redakcyjny, zorganizowane rozmaite komitety, w skarbowej pan Skarbek zasiadł, wyznaczono pensje młodemu panu Pilsz sekretarzom, rozreklamowano wydawnictwo, aż Amerykę Niem poruszono i dyskusję rozpoczęto. — Głuche o nich chodziły wieści. Podobno pan redaktor wątpił, czy w encyklopedii polskiej, miejsce dla Wilna znaleźć się może, podobno pan redaktor nie był pewny, czy społeczeństwo unitw do historii Polski należy i dziwnym zbiegiem rzeczy, wątpliwości te i wahania wiązały się z sytuacją na wschodnim terenie wojny.

W końcu zrodziła się w komitecie obawa, że encyklopedię tę spotka los broszury pana Pilsza, której tekst, jak twierdzą dobrze poinformowani, już siedemnaście razy w korekcie został zmieniony, i której do tej pory autor światu ogłosić nie chce. Postanowiono więc zmienić redaktora i

przed paru wreszcie tygodniami powierzone to stanowisko panu Kowalskiemu z Fryburga, który podobno zobowiązał się w przeciągu trzech miesięcy encyklopedię do druku mieć gotową. Narazie więc w ten sposób została sprawa załatwiona.

Pan Pilsz zaś objął dyrekcję polskiego biura prasowego w Lozannie, powstałego z inicjatywy i ze starania Aleksandra hr. Skarbka oraz piosła Seydy, który, jak wiadomo, jest przyjaciелем politycznym p. Dmowskiego. Sekretarjat biura powierzony został p. Leretowi, który podczas wojny przeprowadził i ogłosił ankietę zbraną wśród wiochów w sprawie polskiej; dział redagowania broszur polecone kierownictwu p. Kucharzewskiego, który wydał dwie broszury, ostrożnością neutralistą pisane.

Biuro to było koniecznem, jeśli chodziło o danie zaięcia i stanowiska ludziom, którzy tego w kraju znaleźć dla siebie nie mogli i nie umieli: było ono potrzebnem, jeśli chciano osłabić wpływy i stosunki centralnego polskiego biura prasowego w Rapperswilu i jego filij w Genewie, prowadzącego pracę w odmiennym duchu.

Komitet Veveyski rozwija energicznie swoją działalność, dzięki temu, iż wszystkim polakom, bez względu na poglądy polityczne, zależy na owocnej działalności komitetu veveyskiego i na utrzymaniu go zdala od prądów i kierunków politycznych.

Dawne kolonie polskie uległy zmianie. Młodzieży męskiej prawie niema. Życie stowarzyszeniowe i koleżeńskie zamario. Funkcjonują tylko dzielnie organizacje oratniej pomocy. Bratnia Pomoc w Genewie okazała niezmierną ulgę losowi wielu akademików na początku wojny, którzy znaleźli się nagle bez środków do życia.

W Lozannie i w Zurychu organizacje samopomocowe stały się instytucjami niezbędnymi i znaczenie ich stale wzrastać będzie, szczególnie teraz, gdy dopływ zasilków materialnych z kraju będzie coraz skąpszy. Liczyć one muszą na pomoc t. zw. starszego społeczeństwa, które w Szwajcarii reprezentowane jest bardzo licznie. W Lozannie na każdym kroku słyszy się mowę polską. W Vevey, w Montreux, w górskich miejscowościach — pełno polaków.

Kolonję niewielką, niemniej jednak ruchliwą i dla życia naszego w Szwajcarii i zagranicą pełną znaczenia — posiada Rapperswil. Podczas zjazdu paru członków Rady Rapperswilskiej, który miał miejsce 9 września, odbyło się zebranie całej kolonji i przybyłych gości, na którym omawiano sprawy krajowe i zagraniczne. Brał w niem udział, pułkownik Gąsiewicz, profesor Laskowski, bibliotekarz Zieliński, kierownik biura prasowego: dr. Bader i profesor Baranowski przybyły z Wioch, przyjaciel polaków p. Begy i w in. Zebranie nosiło charakter poważny. Zebranie to rozpoczęło w nr.

nym stopniu do zbliżenia się i poznania, które w takiej pracy zagranicznej staje się rzeczą coraz ważniejszą.

Z wydawnictw naszych zanotować należy „La Tribune Polonaise”, przeznaczoną głównie dla Francji oraz „Listy Ulotne” — „Listy Ulotne” ukazujące się staraniem prof. Baranowskiego, nie są pismem periodycznem, dla naszej jednak emigracji posiadają duże znaczenie. Ukazało się też w Szwajcarii trochę broszur poświęconych naszym sprawom.

T. S.

Wokół wojny.

Przed upadkiem Dyneburga.

Z Dyneburga uciekają tak tłumnie mieszkańcy, że jak donosi „Berl. Abends” z 13 b. m., nietylko wszystkie wagony kolejowe, udające się w kierunku wschodnim, są przepelnione, ale uschodźców widać również na dachach, stopniach i buforach wagonów. Miasto jest jak obumarłe. Wszystkie sklepy zamknięte. Dzwony cerkiewne i wszelka ruchoma majętność cerkiewna została wywieziona. Huk dział jest tak doniosły, że w niektórych domach runęły kominy i tynk opadł. W Witebsku, na rozkaz naczelnika miasta, wszyscy mieszkańcy meldować się muszą w urzędzie, pod karą 3,000 rb.

Równocześnie „Times” londyński, w ostatniej korespondencji przygotowanej widocznie opinję publiczną do bliskiego upadku Dyneburga, dodaje jednakże, że gen. Ruzski opuścić każe wojsku Dyneburg jedynie w koniecznej ostateczności.

Umotywowanie wypowiedzenia wojny przez Bułgarję.

Ambasada bułgarska w Berlinie otrzymała urzędowe zawiadomienie, że Bułgarja jest na stopie wojennej z Serbią od dnia 14 października od godz. 8 rano, gdyż wojska serbskie napadły na bułgarów pod Kustendilem, Trnem i Białogradczykiem.

Obrona portów bułgarskich.

„Bierzewyja Wiedomosti” dowiadują się z wiarogodnego źródła, że porty bułgarskie na morzu Czarnem, Warna i Burgas, są pociągane i starannie fortyfikowane. Wjazd okrętów do tych portów został surowo zabroniony, mieszkańcom portu nie wolno palić świątek.

(„Berl. Tagbl.”).

Cele ofensywy rosyjskiej i austriackiej.

„Berliner Tageblatt” pisze: Korespondenci pietrogradzcy pism rosyjskich donoszą: Kierofensywa rosyjska pod Dyneburgiem i nowe działania wojenne w Galicji mają o-czywiście za cel udaremnić niemoce przerzucanie wojsk ze wschodu na zachód terenów wojskowe. Keta resyji-

skie uważają, iż nastąpił już moment, kiedy wszystkie wojska sprzymierzone rozpocząć powinny jednocześnie silną i zgodną akcję. Wówczas koalicja z łatwością osiągnie zwycięstwo.

Krytyk wojskowy „Corriere della Sera” ze zdumieniem jednak stwierdza, że wojska austriackie podejmują coraz częstsze natarcia na pozycje włoskie. Wynika z tego, że ofensywa dąży do przeniesienia działań wojennych na teren włoski.

Oczywistem dążeniem austriaków jest uniemożliwić włosom przyjść z pomocą Serbji.

Manifest wojenny króla Ferdynanda.

Król Ferdynand wydał manifest do narodu, w którym nawołuje do obrony ziemi ojczystej przed zdrańskim sąsiadem i do wyzwolenia braci bułgarów z pod jarzma serbskiego.

Wojska pomocnicze koalicji dla Serbji.

Korespondent rzymski Biura Reutersa donosi, że rządy państw koalicyjnych powzięły energiczne środki przeciwko Bułgarji. W Salonikach wylądować ma armja stutysięczna. („Berl. Tagebl.”)

Majoraty.

Po upadku powstania 63 roku rząd rosyjski „skonfiskował” na rzecz państwa wiele majątków, które następnie rozdał na wieczyste władanie oficerom „uśmierzaającym bunt”. Osobliwie duże tego rodzaju darowizny znajdują się w części ziemi piotrkwskiej, pozostającej pod władaniem austriackim. Zapytywany o los tych donacji zastępca szefa administracji cywilnej przy wojskowym urzędzie gubernialnym radca Karhezy, tak odpowiedział pewnemu dziennikarzowi:

— W dowach donacyjnych, będących de facto majoratami, których jest w obrębie zarządu wojskowego kilkadziesiąt, nie został prawie ani jeden właściciel, pozostali na miejscu tylko dzierżawcy — polacy; zarząd wojskowy nie widział powodu usuwania ich. Zabrani tylko w myśl obowiązków tutaj rozporządzeń wypłacania czynszów dzierżawnych właścicielom donacji, jako poddanym państwa wrogiemu, przebywającym poza terenem okupowanym. Czynsze owe są deponowane w kasach rządowych na rachunek właścicieli.

Losy dóbr donacyjnych bezwzględnie rozstrzygną się przy pertraktacjach pokojowych. O konfiskacie ich narazie niema mowy. W zasadzie są one wprawdzie własnością państwa, nie wolno bowiem ich sprzedawać a w razie wymarcia rodziny obdarowanego wracać do skarbu państwa, jednakowoż przeważa zdanie, że traktować je należy, jako własność, użytkowaną copra-

Wda — ale bądź co bądź własność prywatną osób obdarowanych.

— Dobra te były ongiś własnością rodzin polskich — czy okoliczność ta brana jest dziś w rachubę?

— Zarząd wojskowy zdaje sobie sprawę, iż dobra te pochodzą z konfiskat majątków rodzin polskich, czy znajduje się jednak sposób zwrotu przynajmniej niektórych z nich w pewnych warunkach rodzinom wydziedziczonych ongiś właścicieli — dziś przewidzieć niepodobna. Nie jest wykluczone, iż w razie gdyby przeszły z czasem na własność państwa okupującego, znaleźć się może forma (w drodze łaski np.), dzięki której konfiskaty owe znajdą się w rękach polsk.

Kronika

— (r) Z delegacji szkolnej.

Do dyspozycji delegacji szkolnej oddano gmachy szkolne przy ulicy Mikołajewskiej, 44 (po gimnazjalny) przy ul. Średniej (b. gimnazjum żeńskie) i przy ul. Długiej 29 (b. 2 gimnazjum męskie).

— (k) Z rozdziału chleba i maki.

Od poniedziałku w ucząstkach Komitetu rozdziału chleba i maki wydawane będą nowe karty chlebowe serji K, koloru żółto-szarego, ważne na czas od 25 października do 7 listopada r. b.

— (k) Z Tow. „Wiedza”.

Dzięki staraniom zarządzającego sekcją biblioteczną Tow. oświatowego „Wiedza”, p. Izidorczyka, ksęgozbiór „Wiedzy” powiększony został o kilkaset tomów nowych dzieł.

Na nowych członków przyjmowani są tylko robotnicy. Celem uzyskania środków materialnych dla rozszerzenia akcji oświatowej, zarząd postanowił urządzić przedstawienie w teatrze Polskim. Danem będzie dnia 28 b. m. w czwartek o godz. 7 wiecz. „Na zawsze” Lucjana Rydla, w wykonaniu artystów teatru Polskiego pod dyktando J. Szeffera.

— (k) Z Kropki mleka.

Zarząd „Kropki mleka” postanowił wypuścić do sprzedaży pocztówki z fotografiami dzieci, otrzymujących mleko. W tym celu inż. Dąbrowski dokonał onegdaj rano kilka zdjęć „milusińskich”.

„Kropka mleka” daje obecnie dzieciom mleko skondensowane, lecz z powodu braku środków materialnych, w ilości niedostatecznej. Rozdawnictwo odbywa się codziennie od godz. 8 rano w lokalu własnym przy ul. Piotrkowskiej pod Nr 103.

— (o) Z taniej higienicznej kuchni dla inteligencji (Nawrot 23).

W lokalu kuchni mieści się puszka do ofiar, które przeznaczone są na bezpłatne obiady dla niezamożnej aczającej się młodzieży.

W dniu onegdajszym puszka ta została otwarta, znajdowało się w niej 3 rb. 70 kop., złożonych od dnia 22 sierpnia r. b.

Sumę tę uzupełnili członkowie zarządu: J. Szymański — 5 rb. i M. Reichert 6 rb. — razem na obiady dla niezamożnych uczniów szkół polskich jest suma 16 rb. 70 k.

Pożądanem by było, aby stołujący się w kuchni, korzystając z tak tanich obiadów, opodatkowali się na pomieniony cel szlachetny.

— (r) Wymiana bonów 5-cio rublowych

Wymianę bonów 5-cio rublowych z serji „T” (skradzionych) uskutecznią będzie wydział finansowy Komitetu gieldowego w poniedziałek dnia 18 b. m.; zgłaszający się winni przedstawić legitymacje osobiste.

— (o) O oświetlenie krańców miasta.

Ulica Srebrzyńska jest w tam niesamowitym położeniu, że z nastaniem wieczoru, panują tam ciemności egipskie. Jeszcze półtora roku temu rozpoczęto prace nad przeprowadzeniem rur gazowych i ustawieniem latarni gazowych i brakuje tylko latarni. Możeby ojcowie miasta zmiłowali się nad Kozinami i zarządziли ukończenie rozpoczętej pracy nad oświetleniem tej części miasta. Ze względu na zimę i bezpieczeństwo mieszkańców jest to bardzo pożądane.

— (r) Sekcja zagonków.

Sekcja zagonków wzywa dzierżawców działek na Sikawie, którzy do tej pory kartofli na zagonkach swych nie wykopali, że o ile do 20 października r. b. nie wykopią takowych, to przejdą one na własność Tow. dobroczynności.

— (r) Z Przytułku dla inwalidów (Zakątna 44).

Dowiadujemy się, że likwidacja Przytułku dla inwalidów przy ul. Zakątnej Nr 44 została wstrzymana. Spędzany jest w Przytułku tym świeży transport jeńców wojennych.

Z personelu szpitala przy ul. Mikołajewskiej pozostali: naczelny lekarz generał Krzyżanowski, zarządzający gospodarstwem pułkownik Kudrjawy, oraz cały personel lekarski.

— (r) Wstrzymanie wypłaty zapomóg.

Jak się dowiaduje „D. L. Ztg.” w Tow. akc. widzewskiej manufaktury wstrzymane będą wypłaty zapomóg robotnikom fabryki w dniu 1 listopada; od tego zaś czasu zapomogi otrzymywać będą tylko robotnicy, pracujący w fabryce ponad 15 lat.

— (k) Z „Bratniej mogiły”.

Wydział opieki nad plantacjami i lasami miejskimi postanowił oparkanie „Bratnią mogiłą” przy ul. Srebrzyńskiej.

— (r) Ważne dla właścicieli koni. Nadesłano nam komunikat następujący:

Wskutek posuchy, są plony owsa bardzo kiepskie. To samo ma się z jęczmieniem. Zbiór siana był wprawdzie z urodzajnych łąk nad Nerem i z drugiego sianokosu dobry, lecz właściciele koni są zmuszeni obeirzeć się zawczasu za innym karmieniem, w miejsce skąpego zboża i otrębów. Zbiór kartofli jest tutaj i w Niemczech bardzo dobry. Przy właściwym zużytkowaniu zapasów kartofli, można będzie zamienić nimi zupełnie skąpe zboże. W Niemczech spasio z powodzeniem już w czasie pokoju wiele kartofli gotowanych parą i suchych, co się teraz w ciągu wojny znacznie rozszerzyło. Ponieważ gotowanie kartofli jest tańsze niż suszenie, przeto pasie się teraz w ziemie kartoflami gotowanymi a latem kartoflami suszonymi. Pasąc kartoflami gotowanymi, musi właściciel konia zwrócić szczególną uwagę, na oczyszczenie kartofli z przylegającej ziemi. Po wymyciu — najlepiej maszyną oczyszczającą, która w Niemczech kosztuje około 100 marek — gotuje się zupełnie w kotle dla bydła. Ugotowane kartofle wysypuje się w całości do beczki, nalewa zimnej wody i rozrabia na gęstą masę. — Gaszcz tę mieszankę z nasypaną poprzednio do żłobu sieczką.

Koni średniej wielkości pasiony 40 funtami kartofli (waga surowych) około 6 funtami sieczki i 10 funtami siana, może wykonywać pełną pracę.

— (r) Drób.

W ostatnich dniach niemal codziennie pędzone są przez ulice Łodzi liczne i wielkie stada gęsi, nabywanych w okolicy. Wczoraj wieczorem ulicą Wólczańską pędzono stado liczące około 150 sztuk tego drobiu.

Wobec tak licznego gromadzenia gęsi w naszym mieście, zdawałoby się, że cena na nie, pomimo niebywalej drożyzny mięsa, nie powinna być zbyt wysoka.

Tymczasem, jak to wczoraj wzmiankowaliśmy w sprawozdaniu z targu, gęś kosztuje obecnie 5—6 rb. i wyżej.

Handel drobiem, spoczywa niemal wyłącznie w rękach przekupników i to jest główną przyczyną jego drożyzny.

Przekupnie twierdzą, że i na wsi drób muszą płacić drogo. Jest to prawdopodobne, gdyż rolnik — hodowca, szczególnie bliżsi sąsiad Łodzi, umie każdą sposobność wyzyskać na dobro swej kieszeni.

Alte zdaje się, że drożyznę drobiu na wsi powodują głównie nadmiar przekupników.

Gdyby drób można było kupować w mieście bezpośrednio od hodowcy, byłby on o połowę tańszy.

— (k) Walka z wyzyskiem.

Wczoraj na targu na Zielonym rynku polska rozciągnęła baczniej-

szą kontrolę nad handlarzami, dopuszczającymi się wyzysku przy sprzedaży artykułów pierwszej potrzeby. Włóczęgan zmuszono do sprzedawania kartofli w cenie 60 kop. za ćwiartkę, zaś handlarzom cukrem rozsprzedano farynę w cenie 17 kop. za funt, ponieważ handlarze sprzedawali funt po 30 kop.

— (k) Odebrane łupy. W nocy na 14 b. m. policja zatrzymała na ul. Zgierskiej podejrzanego osobnika, który jednakże, porzuciwszy worek, zdołał zbiec.

W werku znajdowało się mydło. W dalszych poszukiwaniach w korytarzu domu Nr 27 przy ul. Zgierskiej znaleziono dwie skrzynie z mydłem i świecami, porzucone przez złodziei. Jak się obecnie wykryło, kradzione towary pochodzą ze sklepu przy ul. Zgierskiej 56.

— (r) Zysk z przedstawienia. Na korzyść Tow. wpisów i zapomóg dla szkół średnich, wpłynęło rb. 301 kop. 88 jako czysty zysk z przedstawienia, urządanego w teatrze Polskim w dniu 14 b. m.

— (k) Kradzieże. Przy ul. Średniej pod nr. 49, z mieszkania Gołdy Srebrnagóra skradziono 2 czarne garnitury, złote kołczyki, złote obrączki, 30 marek gotówka, bielezny za 100 rb., szale i inne rzeczy.

— Przy ul. Zgierskiej 46, z zamkniętego mieszkania skradziono 3 koldry pluszowe, wartości 70 rb., złoty zegarek damski, szpilek wysadzonych diamentami i turkusami, skórną sukienkę, szale i lalki itp., wartości kilkunastu set marek.

— W wagonie tramwajowym Adolowi Gecłowi, zamieszkałemu przy ul. Wólczańskiej 179, skradziono portfel z paszportem niemieckim, różne dokumenty i 1 rb. 30 kop. gotówka.

Z Warszawy i prowincji.

— Pożyczka stołecznego miasta Warszawy w sumie 5 milionów rubli została zatwierdzona przez władze municypalne. Zapisy na pożyczkę przyjmują wszystkie większe instytucje finansowe m. Warszawy. Tow. kredytowe m. Warszawy zadeklarowało już pół miliona rubli jako udział w pożyczce miejskiej.

— „Wielka Warszawa”. W dniu 13 b. m. odbyła się wspólna narada przedstawicieli przedmieść z członkami Komitetu obywatelskiego w sprawie połączenia przedmieść z Warszawą. Zasady tego projektu będą rozważane i ustalone na specjalnej konferencji, która odbędzie się w tych dniach w Komitecie obywatelskim.

— Sekcja dochodów wydziału oświecenia otrzymała od arcybiskupa zawiadomienie, iż ze strony władzy archidiecezjalnej niema przeszkód do udzielenia wydziałowi pozwolenia celem zastąpienia w dniu Zdusznym światła na grobach chora-giewkami, sprzedawanymi w mieście na rzecz szkół polskich.

Chorągiewki utrzymane będą w charakterze wyłącznie żałobnym.

Ze związków i stowarzyszeń.

— (r) Z sekcji żywnościowej dla robotników i rzemieślników. Sekcja żywnościowa dla robotników i rzemieślników (Stodolniana Nr 10) zawiadamia, że nadszedł świeży transport produktów, które sprzedawane będą po cenach następujących: kasza jęczmienna wyborowego gatunku po 15 kop. funt, kapusta w główkach po 60 kop. za pud, kartofle „woltmany” po 75—80 kop. ćwiartkę.

Sprzedaż hurtowa wykluczona.

Teatr i Sztuka.

TEATR POLSKI (Cegielniana 63).

Dziś zatem w teatrze Polskim, o godz. 7-ej wiecz. zabrzmi przewspiania „Pieśń z r. 1831” — „Warszawianka” Stanisława Wyspiańskiego, poczem uirzymy sensacyjny dramat Adama Staszycy „X Pawilon” i stylową komedię z czasów Stanisława Augusta „Pierwioski” Kornela Ujejskiego.

Nowości te obudziły duże zainteresowanie.

W niedzielę, o godz. 3-ej po poł. ukaże się w całej swej okazałości „Kościuszkę pod Racławicami”, o godz. 7-ej zaś wiecz. „Leśni liście z arzewa”... (rok 1863).

Teatr ogrzany.

Teatr Polski z Warszawy.

Przedstawienia całego zespołu artystycznego z Warszawy, pod kie-

runkiem literackim p. Bolesława Gorczyńskiego odbędą się w teatrze Polskim (Cegielniana 63), w dniach 10, 11 i 12 listopada r. b.

Repertuar bliższe szczegóły będą w tych dnach ogłoszone.

Zamówienia na bilety przyjmuje kasa teatru od środy przyszłego tygodnia.

Z sal odczytowej.

„Rok 1863”.

W dniu wczorajszym w lokalu Tow. krzewienia oświaty przy ulicy Podlesnej dr. Więckowski wygłosił pierwszy swó z całego cyklu wykład p. t. „Rok 1863”.

Pierwszy ten wykład obejmował pogląd na ogólną sytuację polityczną naszego narodu w okresie przedpowstaniowym, poczynając od upadku rewolucji 1831 r.

Prelegent zaznaczył, że po tej ostatniej zapanował twardy system rządów rosyjskich, mający na celu tępienie myśli wolnej, wszelkich przejawów postępu i wolności.

Gorzej działo się jeszcze na Litwie, Wołyniu i Białorusi. Rząd, pragnąc wzmocnić element rosyjski, przystąpił do złamania Unji i włączenia jej do cerkwi prawosławnej.

Przy pomocy biskupa unickiego Siemiaszki, unja została formalnie zniesiona w końcu czwartego dzie-siątka zeszłego stulecia, przy czem unicy sami niby to pragnęli tego i złożyli prośbę o połączenie z cerkwią prawosławną u stóp tronu.

Zaczęło się niestłuchane tępienie i prześladowanie opórnych, aresztowania i zesłania na Sybir na olbrzymich przestrzeniach ziem dawnej Rzeczypospolitej — Białorusi, Wołyniu i Litwie...

Po unji nastąpiło rusyfikowanie szkolnictwa — najpierw na Litwie, a później w Królestwie.

Zamknięto uniwersytet wileński — chłubę kultury polskiej, utrudniając dostęp do szkół, których liczby nie powiększano, pomimo przyrostu ludności.

Po rewolucji 1831 r., do której należeli najlepsi synowie Ojczyzny, nastąpiła masowa emigracja tych ostatnich z obawy przed prześladowaniem.

Emigranci na obczyźnie podzieliли się na dwa obozy: Towarzystwo demokratyczne, liczące około 6.000 członków, dążące do restytucji Polski drogą oparcia się na ludzie, zniesienia pańszczyzny i t. p., oraz oboz arystokratyczny.

Jednym z wielu wodzów Tow. demokratycznego był Lelewel, przywódcą arystokratów — ks. Adam Czartoryski.

Jeszcze podczas rewolucji 1831 r. Rząd narodowy wysłał do Londynu, margrabiego Wielopolskiego w celu uzyskania poparcia od rządu angielskiego.

Lord Palmerston nie zgodził się na oficjalne przyjęcie margrabiego, w prywatnej zaś z nim rozmowie rzekł:

— Zgadza się, że Anglja ma prawo podjąć kwestję polską, ale niema obowiązku, ani uzasadnionych przyczyn, aby to uczynić...

Przyszła wiosna roku 1848.

Rewolucja nie przedostała się jednak za graniczne stupy Królestwa, gdzie sprawował tyrańskie rządy Pas-kiewicz.

Był to „rząd bagietów i nahał”, — Polska powstać nie mogła i nie powstała...

Zwycięzka początkowo rewolucja, została zgnieciona.

W roku 1853 wybuchła wojna krymska. Napoleon III, pragnący naśladować swego wielkiego stryja, przychylnie był usposobiony dla sprawy polskiej.

Anglja wszakże zajęła stanowisko odmowne i dwukrotnie odmówiła swego poparcia.

Dopiero po tajemniczej nagłej śmierci Mikołaja, na kongresie pokojowym poruszona została sprawa Polski.

Pełnomocnik cesarza Aleksandra II hr. Orłow wymiatając zapewnił w imieniu swego mocodawcy, że polacy będą mieli zapewniony pewien samorząd, swobodę języka i religii, oraz

uzyskają amnestję „przestępcy“ polityczni.

Amnestję dla skazańców z 1831 roku, którzy przeszło dwadzieścia lat cierpieli straszne katusze...

Wiemy w jaki sposób zostały dostrzymane obietnice przez Aleksandra II.

Mało tego: gdy na zjeździe prywatnym cesarzów francuskiego i rosyjskiego, Napoleon poruszył raz jeszcze sprawę Polski, Aleksander ani słowa się nie odezwał.

Dopiero później w swoim oświadczeniu z gniewem zauważył:

— Ośmielono się mówić przy mnie o sprawie polskiej.

Na tem zakończył dr. Więckowski swój pierwszy wykład, drugi odbędzie się w następny piątek o godz. 4 po poł.

Sala była wypełniona.

(o)

Wojna.

Z terenu wschodniego.

BERLIN, 14 października. — Wielka kwatera główna. (Urzędowo).

Grupa wojsk generała marszałka polnego Hindenburga. Na południowym zachodzie i południu od Dyneburga, natarli Rosjanie ponownie wczoraj kilkakrotnie. Na południu od szosy Dyneburg — Nowo-Aleksandrowsk odparto ich z nadzwyczaj ciężkimi stratami; Również rozbiły się dwa natarcia na północnym wschodzie od Wesolowa. W trzecim natarciu udało się wtargnąć tutaj Rosjanom do stanowisk naszych na szerokości bataljonu. Odbija się przeciwnatarcie. Jeden z naszych statków napowietrznych zbombardował gęsto dworzec kolejowy w Mińsku, na którym odbywało się w tym czasie wsiadanie dużego wojska. Zaobserwowano pięć ciężkich wybuchów i wielki pożar.

Grupa wojsk generała marszałka polnego księcia Leopolda bawarskiego i grupa wojsk generała Linsingena. Nic nowego.

Z widowni bałkańskiej.

Operacje wojsk generała marszałka polnego Mackensena, rozwijają się planowo. Na południu od Białogrodu i Semendrii, wyparto Serbów dalej; pojmano 450 jeńców, zdobyto 3 działa w tym jedno ciężkie. Zdobytą dziś w nocy szturmem fortu na południowym froncie Pożarevacu; ufortyfikowane miasto wpało w ręce nasze.

Pierwsza armja bułgarska rozpoczęła natarcie przez serbską granicę wschodnią. Zdobyła ona wyżyny nad przełęczami między Belogrodem a Knjazewacem.

Naczelne dowództwo wojskowe.

Na froncie zachodnim.

BERLIN, 15 października. — Wielka kwatera główna. (Urzędowo).

Na północnym wschodzie i wschodzie od Vermelles, wyrzucono Anglików ze stanowisk naszych. Zdolali się oni jeszcze tylko utrzymać na zachodnim krańcu tak zwanego Klesgrube w małym okopie. W Szampani zagarnęły wojska saksońskie na wschodzie od Auberive, małe gniazdo Francuzów, które trzymało się w stanowisku naszym od czasu wielkich natarć, wzięty do niewoli 5 oficerów, 300 szeregowców i zdobyły kilka karabinów maszynowych. W nocy z d. 13 na 14 października, bombardowały nasze statki napowietrzne, ważne dla toczących się operacji wojskowych, dworce kolejowe w Chalons i Vitry les Francois.

Z terenu rosyjskiego.

WIEDEN, 15 października. (Urzędowy komunikat austriacki).

Nie ma wydarzeń ważniejszych.

Z widowni włoskiej.

Na froncie tyrolskim trwa silny nieprzyjacielski ogień artyleryjski. Natarć piechoty próbowat przeciwnik tylko na płaskowzgórzu Viegereuth, gdzie o północy przystąpił do natarcia na stanowiska nasze kilka kompanii piechoty włoskiej, lecz zmuszono je po krótkiej walce ogniowej do cofnięcia się. Rozbiło się również powtórne usiłowanie przybliżenia się w godzinach rannych.

Na granicy karyntyjskiej i na Pobrzeżu, ogólne położenie jest niezmienną. Poszczególne odcinki frontu tego, podlegają w dalszym ciągu trwałemu ogniewi artyleryjskiemu. W przeciwnatarciu pobito i zadano duże straty oddziałowi włoskiemu, nacierającemu na Plateau obok Peteno.

Z widowni południowo-wschodniej.

C. i k. siły zbrojne napierające przez Brno-Brdo, odrzucały nieprzyjaciela za rzeczkę Bolleyca, wpadającą do Dunaju pod Vinca.

Niemieckie siły zbrojne kroczą naprzód po obu stronach dolnej Morawy, wzięty szturmem Pożarevac.

Pierwsza armja bułgarska podjęła natarcie przez wschodnią granicę serbską i zajęła przełęcz między Belogrodem a Kajazewacem.

Zastępca szefa sztabu generalnego von Hoefler, marzałek polny porucznik.

Więści z Kobrynia.

Powien przyjezdny, który przybył w tych dniach z Kobrynia, opowiada, że wszystkie wiadomości, jakie ukazały się w pismach o wypadkach w Kobryniu, nie odzwierciedlają nawet w drobnej części tego, co miasto przeżyło.

Jeszcze kilka tygodni przed opuszczeniem miasta przez Rosjan odzyskać się dawał dotkliwy brak produktów żywnościowych. Miasto rólło się od tułaczy. Dziesiątkowały ich choroby epidemiczne. Szczególnie dużo ofiar zabrał tyfus z pośród dziatwy.

Przytułków dla tych nieszczęśliwych w mieście nie było. Nawet dla chorych zabrakło miejsc w szpitalach. Wielu bezdomnych, nocujących na ulicach, zginęło od kul podczas walk pod miastem.

Okolice wokół Kobrynia została w znacznym stopniu zniszczona. — Na przetrzeźni kilkadziesiąt wiorst wokół spalono wszystkie wsie; nie ma więc skąd sprowadzać żywności. Pozostały tylko kartofle, których żołnierze rosyjscy nie zdolali wykopać i zniszczyć. Cała ludność Kobrynia żywi się tylko kartoflami. Brak również cukru, herbaty, nafty itp. gdyż wszystkie zapasy tych produktów zostały zarekwirowane i wywiezione przez Rosjan.

Wszystkie sklepy na rynku zrabowane. Handel ustał. Nędza panuje w mieście okropna, a potęguje się ona jeszcze tem, że wszyscy zamożniejsi mieszkańcy wyjeżdżają do Pińska. W mieście pozostała ludność biedna i bezradna... (g)

Handel Japonji z Rosją.

Korespondent „Voss. Ztg.“ z Tokio nadsyła swemu piśmie następujące dane o handlu Japonji z Rosją:

Dotąd handel Japonji i Rosji nie przedstawiał cyfr poważnych, wywóz z Japonji wynosił przeciętnie 6 milionów jen. Dopiero po wybuchu wojny wywóz szybko wzrastał; w ciągu roku 1914 wywóz produktów japońskich do Rosji wyniósł 12,380,000 jen. Sprowadzono do Rosji głównie materiały wojenne. Japoń-

skie koła handlowe liczą jednakże na dalszy rozwój stosunków handlowych między Rosją i Japonją.

Ogłoszone niedawno dane statystyczne o handlu japońskim wykazują, że w ciągu pierwszego półrocza roku bieżącego wywóz z Japonji do Rosji wynosił 36,528,000 jen.

Różne wieści.

— W sprawie zamordowania Jaurès. „Baseler Nachr.“ donosi z Londynu, iż na tamtejszej giełdzie obiegają wieści, że według wiadomości niedopuszczonej przez cenzurę aresztowano 11 posłów konserwatywnych, obwiniętych o to, że wiedzieli o zamachu na Jaurès. „Central News“ podaje tę wiadomość jako sensację pierwszorzędą. (Lokalanzeiger).

— Pijaństwo na Sybirze. „Nowoje Wremia“ donosi, że na Syberii rozpowszechniło się pijaństwo w takim stopniu, jakiego tam nigdy dotychczas nie bywało. Władze administracyjne są bezsilne wobec masowej kontrabandy spirytusu z wewnętrznych gubernji Cesarstwa, gdzie tajny wyrób wódki przybrał rozmiary olbrzymie. Nie mogą sprzedać wyrobu swojego na miejscu z powodu czujności władz, właściele gorzelni wysyłają spirytus w ogromnych ilościach na Syberję.

Ogłoszenie.

Poszukuje się dostawców dla szpitali miejskich, na wszelkiego rodzaju produkty rolne, warzywa i ogrodowizną, jako to: kartofle, fasolę, buraki, seler, porę, pietruszkę, marchew, cebulę, groch, fasolę, etc. etc.

Produkty winny dostarczone w najlepszym gatunku.

Oferty uprasza się składać w zaopiektowanych kopertach, do Biura Delegacji Zdrowia przy Magistracie m. Łodzi, Mikołajewska 35.

Łódź, d. 14 października 1915 r.

MAGISTRAT.

Delegacja Zdrowia.

Schoppen.

Bar Hawelka

Piotrkowska Nr 42.

Z dniem 1 października, po odnowieniu lokalu, obfity został przez nową administrację.

Gorące zakąski w każdym czasie.

Obiady z 4 dań po 1 mk. 20 fen.

Napoje i zakąski po niskich cenach.

Z życia

Żołnierzu francuskiego.

Itak, po niefortunnym ostatnim zamachu na serce jakiejś miejscowej kupieckiej piękności, gdy wrócił do domu (mieszkał wtedy przy p. de Palméran w Oranie), zły i smutny i zenerat, urażający już od pewnego czasu zmianę w swym adiutancie, zagadnął go niespodzianie:

— Ale, ale, czemu też się nie żenisz, kapitanie?

Zapytany z wyrazem niechęci ruszył ramionami.

— Z twym imieniem, — a i małżonką, którego ci nie braknie — oraz stopniem podpułkownika, bo dziś, jutro zostaniesz nim z pewnością — sądzę, iż tylko w wyborze mógłbyś być niezdecydowany.

— Hm, tak... prawdopodobnie... — mruknął kapitan, starając się przerwać niemiłą mu rozmowę.

— Mówisz tak, jakbyś nie był pewny swego...

— Ktoś tam kobiety zbadać potrafi...

— Czy to zawiedziona miłość przez ciebie mówi? — zagadnął, śmiejąc się, generał.

— Nie byłem nigdy zakochany...

W twoim wieku?

Potem, jakby nagle myśl jakas biysnęła mu w głowie.

— Gdybyś chciał, miałbym może dla ciebie dobrą partję:

Pan de Marquarin popatrzył na generała ze zdumieniem.

— Ty, generale?

— Dla czegożby nie?

P. de Palméran d'Echasserieux od chwili przyjęcia młodego kapita na swego przybocznego adiutanta wielką pocztą dlań sympatję; polubił go potem, i gdy rozkaz ministra wyznaczył panu de Marquarin inne stanowisko, na wyraźne żądanie generała zostawiono go na tem samem. Choć jednak niejednokrotnie generał dawał mu dowody swej życzliwości — zastanawiał go od licznych nieprzyjaciół, których wieczne szyderstwo kapita na i owe nieszczęśliwe ust krzywienie dużo mu przysparzało, — do dziś nigdy i jednym słowem nie starał się poruszyć osobistych spraw oficera. Temu więc ostatnie mu, tem dziwniejszą się wydała propozycja tu wzmianka.

Generał, nader skromnie żyjący i bardzo surowych przestrzegający obyczajów, znalazłszy w swym adiutancie człowieka, który unikał kobiet, kart i szklanki, a wolne chwile spędzał najczęściej w wojskowej bibliotece, — oceniał go, i niejednokrotnie już dawał mu dowody swych względów.

Widząc, że kapitan upornie milczy, powstał z krzesła i otworzyłszy opodal stojące biuro, wyjął z niego czarną, wykładaną perłową macicą szkatułkę.

W szkatułce była paczka listów i trzy fotografie: dwie kobiety i jedna młodego, urodziwego mężczyzny.

P. de Palméran wziął jedną kobietę, spojrzął na nią, westchnął cicho i pocierając ręką czoło, jakby chciał z niego spędzić myśl jakąś natrętną, pokazał wizerunek adiutanta.

— Ah, jaka piękna! — zawołał mimowoli p. de Marquarin, oglądając fotografię, przedstawiającą młodą, jasnowłosą dziewczę, w skromną, czarną odzianą sukienkę.

— Prawda?... to moja nieboszczka pierwsza żona, gdy panna jeszcze była; — szepnął generał, uśmiechając się smutno.

— Rzeczywiście, idealnie piękna...

— I dobra idealnie, — odrzucił dowódce cdekiem, mruknął natomiast dla nikogo szyderstwem w głosie, kładąc delikatny palec na wyraz dobra.

— I o to druga jeszcze...

I zdumionemu adiutantowi pokazał portret tej samej kobiety, z tą tylko różnicą, że włosy u drugiej matowo czarne były.

— To siostra jej?... —

— Nie, córka... moja córka, — dodał, powtarzając z akcentem nieopisanej dumy te dwa wyrazy.

— Nie wiedziałem, że generał masz już dorastającą córkę.

— Nawet już na wydaniu...

Nastąpiła chwila milczenia.

— No, panie de Marquarin, — zawołał nagle p. d'Echasserieux — na co długie korowody i omawianie sprawy, która w trzy minuty utarła być może: Marja de Palméran jest moją jedynaczką; nie mam potomka w linii męskiej, a choć mi wiele o zachowanie mego rodu nie chodzi, zawsze wolalbym, aby mój jatek mój w obce zupełnie nie przeszedł ręce... zrozumiałeś mnie?... —

— Generale!... ten zaszczyt...

— Rzuć niepotrzebną etykietę i pozwól, że cię nazwę odrazu synem moim, jeżeli naturalnie Marja temu bardzo opierać się nie będzie. Maśtutysięcy fr. renty po matce; po mnie czter. razy tyle otrzymasz z pewnością; razem więc pół miliona renty ci ofiaruję, z tym tylko warunkiem, aby pierwszy syn wasz nosił moje nazwisko, które i ty dorzucisz do swojego.

P. de Marquarin wysłał, że to był tylko sen uroczy.

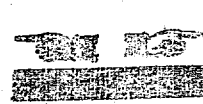
(C. d. n.)

ODEON Dzisiaj! - Dzisiaj!
Po raz pierwszy w Łodzi
Dzisiaj! - Dzisiaj!

ZELAZNE PRAWO
Wielki dramat życiowy w wy-
konaniu wybitnych artystów

GAUMONT.

CASINO Dzisiaj!
Detektyw!!

ZIGOMAR **ZIGOMAR**

sensacyjny detektyw dramat w 3 aktach.

OGŁOSZENIA ZWYCZAJNE.

TEATR POLSKI Cegielniana 63.

TEATR POLSKI Cegielniana 63.

W sobotę, 16 października 1915 roku.

Wieczór premier!

W niedzielę, 17 października 1915 r. o 8-ej po poł.

Warszawanka I
(Pieśń z r. 1831) St. Wyspiańskiego

XPAWILON II
dram. w 1 akcie. Adama Staszyca

Pierwiosnki III
kom styl. w 1 akcie. Kornela Ujejskiego

Kościuszkę pod Racławicami
Dramat historyczny w 7 obrazach, A. W. Lasoty (Ancezyca)

o godz. 7 **Sześć liście z drzewa...** (rok 1863).
wieczór
dramat narodowy w 5 aktach. Józefa Wiśniowskiego.

SALA KONCERTOWA Dzielna 18. Łódzka Orkiestra Symfoniczna

W Poniedziałek, d. 18 Października 1915 r. punkt. o g. 7 i pół. w. odbędzie się
(I abonamentowy)

II-gi Wielki Koncert Symfoniczny

pod dyrekcją: Tadeusza Mazurkiewicza. Solistka: p. Stella Birnbaum (śpiew) w programie m. in: Wielka arja z op. „Lohengrin” R. Wagnera, oraz wielka arja z op. „Halka” St. Moniuszki, odśpiewa p. Stella Birnbaum z towarzyszeniem orkiestry. K. Goldmark Symfonia „Wesele wiejskie”. Ceny miejsc: od 35 kop. do Rb. 2, 5 i Rb. 7. Bilety i abonamenty na 6 koncertów symfonicznych są do nabycia u Fridberga i Kotza, Piotrkowska 90. Podczas wykonania programu wstęp do sali nie jest ozwolony.

Wielka oszczędność!

5 lat można nosić ubranie z materiału „Amerykańska skóra”. Posiadamy gotowe spodnie i ubranka dla chłopców. Tamże plusz na ubrania.

Piotrkowska 145 m. 34.

DRZEWA i KRZEWY

owocowe i ozdobne conitery, róże i t. d. poleca Józef Stoński, szkółki Bruss-Zdrowie. 4

Sól śniegówka

po 6 i pół k. Południowa 12.

Damski krawiec

A. Schwet, przeprowadził się z ul. Piotrkowskiej 145 na ul. Zachodnią 33 w podwórzu, lewa strona, II piętro. 3

TYTUNIE

Papierosy i machorkę poleca po cenach hurtowych. S. Nowiński, Piotrkowska 145, w podwórzu. 3667-5

Ogłoszenia drobne:

Alaiaia! Okazja! me-
bardzo tanio wobec zastój magazynu
mehli Władysława Romiszew-
skiego, Piotrkowska 116 I piętro
trent. Ogromny wybór solidnych
mehli od najtańszych do najdroż-
szych. Całe urządzenia stołowych,
salonów, sypialni, urzędzenia ku-
chenne, meble gięte, wanny z pieca-
mi, lodownia, łóżka żelazne, wózki
dziecięce, kołyski. Przyjmuje wszel-
kie obstarunki stolarskiej i tapicer-
skiej roboty. Zamienia stare meble.
Piotrkowska 116 I piętro. 5

**Biuro Nauczyciel-
skie** F. Sekowskiej
Przejazd 14 poleca: Rutynowane na-
uczycielki polki z niem. fr., muzy-
ką—świadczenia chlubne. Nauczycieli
z wyższym wykształceniem na wy-
jazd i w mieście. Wychowawczynie
z muzyką. Niemki: nauczycielki, to-
warzyski, bony. Francuzkę izraelit-
kę na stałe, drugą na godziny. Ochro-
niarki, frezianki, bony z szczytem.
Krawcowa. 3633-2

**z powodów nieprze-
widzianych** sprzedam
meble z kilku pokoi bardzo ta-
nio, 1000 zł. Mikołajewska 95 m.
27, front i piętro. 3633-5

**Łóżka z materacami, stół,
krzesła, kredens, szafa,
otomana, tremo, bieliznarka, nocne
szafki, sprzedam. Mikołajewska 40
m. 2. 3671-1**

A.A.A. Maszyny do szycia
kupuję. Łagiewnic-
ka 31 m. 8, Rynek Bałucki. 3659-6

A. Akuszerka Łelewska, przyjmuje
je panie na stałość, udziela
porad. Dyskrekcja zapewniona. Główna
na 42. 3456-8

A. Akuszerka przyjmuje chore udziela
porad, biednym ustępstwo dys-
krekcja, Piotrkowska 223-25. 12

A. Akuszerka Marja Kubińska, przyj-
muje na stałość, udziela porad.
Dyskrekcja zapewniona. Piotrkowska
197 m. 8. 3590-4

Biuro prośb Pisarskiego, An-
drzeja 7. 3442-10

B. Gardzo tanio sprzedam szafy, łóż-
ka, otomany, stół, krzesła, lu-
stro i inne drobiazgi. Nawrot 81 m. 5.

B. Bona polka z szczytem i krojem
poszukuje posady. Oferty w „Kur-
jerze” pod „Bona”. 3666-3

B. Butelki od wina i wódek kupuję
każdą ilość Główna 59. 3574-10

B. Butelki do pierwszorzędnej re-
stauracji. Władająca językami
niemieckim, potrzebną zarzą. Wia-
domość w administ. „Kurjera Łódzkiego”.

D. Do sprzedania lub wynajęcia kom-
pletne urządzenie sklepowe. Wia-
domość. Towarowa 26, Karłow.

D. Do kompletu klasy II może być
przyjętych jeszcze kilku uczo-
niów i uczennic. Podania przyjmuje
kancelaria codziennie od 3-5. Łu-
ży 20. 3625-3

D. Do sprzedania szary, łóżka, oto-
mana i krzesła dębowe. Prome-
nada 19 m. 7. 3675-5

Francisze. On cherche une je-
une française pour garçon de
aus S'adresser au journal sous „M. 100”.

K. Kupuje różne kwity lombardowe,
drogie kamienie, srebro, srebro,
Wolborska 1. Liberman. 3477-30

K. Kupię psa silnego (kanuchowy).
Nowa 5, róg Przejazd. Sprawa-
dzić od 2 do 4 1/2 p.p.

K. Krawiec damski z powodów kryzy-
su, szyje elegancko kostiumy,
od rb. 5, palta od rb. 4, suknie od
rb. 1. Szyje karakulowe żakiety, fut-
ra i przerabiam na najnowsze fa-
sany. Pracownia E. Rudzkiej, Piotrkowska 17, parter. Nowe żurnale
nadeszły. 3674-2

K. Kłody energiczne człowiek po-
szukuje posady w składzie ap-
tecznym lub jakimś handlu za ma-
łym wynagrodzeniem. Miłsza 43 m. 13.
Rymkiewicz. 3672-3

K. Kłody człowiek poszukuje pokoju
umeblowanego z oddzielnym
wejściem z elektr. oświetleniem przy
inteligentnej rodzinie w pobliżu ul.
Piotrkowskiej. Oferty w adm. „Kur-
jera” pod „H. K”. 3663-2

M. Meble: łóżka z materacami, garde-
roba, stoły, krzesła, szafy, kre-
densy, otomany, bielizniarki, biurka,
wyprzedaje najtaniej, Mikołajewska
22 m. 2 parter. 3555-5

M. Miła, sympatyczna osoba znają-
ca się na gospodarstwie domo-
wym poszukuje zarządu domem u
jednej osoby, łaskawe oferty pod
„Miła” w administ. „Kur. Łódz”.

M. Nauczycielka z gruntem znaju-
jąca języka polskiego i lite-
ratury potrzebną zaraz. Przejazd 16.
skład pościeli. 3550-3

M. Młody człowiek poszukuje pokoju
umeblowanego z oddzielnym
wejściem z elektr. oświetleniem przy
inteligentnej rodzinie w pobliżu ul.
Piotrkowskiej. Oferty w adm. „Kur-
jera” pod „H. K”. 3663-2

M. Młoda, sympatyczna osoba znają-
ca się na gospodarstwie domo-
wym poszukuje zarządu domem u
jednej osoby, łaskawe oferty pod
„Miła” w administ. „Kur. Łódz”.

M. Młoda, sympatyczna osoba znają-
ca się na gospodarstwie domo-
wym poszukuje zarządu domem u
jednej osoby, łaskawe oferty pod
„Miła” w administ. „Kur. Łódz”.

M. Młoda, sympatyczna osoba znają-
ca się na gospodarstwie domo-
wym poszukuje zarządu domem u
jednej osoby, łaskawe oferty pod
„Miła” w administ. „Kur. Łódz”.

Teatr Scala

ulica Cegielniana 18.

DYREKCJA: :: DYREKCJA:

J. Adler i H. Sierocki.

Dzisiaj, w sobotę, dnia 16 października o g. 7 i pół wieczór

słynna operetka ze współudziałem p. S. Goldsztein

Die jüdische Seele

Bilety nabywać można od godz. 11-ej z rana w kasie teatru.

Dnia 20 października rozpoczynam cykl wykładów

O TWÓRCZOŚCI ADAMA MICKIEWICZA

Zapisy przyjmuje **Edyta Gantówna,**

ulica Cegielniana 45 m. 5, (front, 2 piętro) od
godziny 5 do 6 po południu. 3611-3

Cement, Gips i Tekturę

smołowcową wagonowo i ze składu polecają

Jess, Kawecki i S-ka

Widzewska 75. ————— Widzewska 75.

Zawiadomienie.

Niniejszym mam zaszczyt zawiadomić Szanowną Pu-
bliczność i życzliwych mi gości, że z dn. 16 październi-
ka, t. j. w sobotę, otwieram zamknięty przez czas dłuż-
szy, urządzone z komfortem,

Bar Versailles

przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Zielonej.

Bufet zaopatrzony będzie stale w smaczne i gorące zakąski,
oraz wyborowe napoje. Kuchnia prowadzona będzie pod kie-
runkiem znanego długoletniego szefa kuchni hotelu „Victoria”
p. Antoniego Zabrouzkiego, podstarzszego cechu kucharzów
i wynawać będzie śniadania, obiady i kolacje po ce-
nach przystępnych. — Pivo pierwszorzędnych gatunków.

Polecając się łaskawym względem, pozostaje z Szacunkiem

A. KIFEN.

Barożo ważne!

Kupuję stare sztuczne zęby,
całe i połamane. Ul. Nowo-Ce-
gielniana 10 m. 18, przyjmuję
od 9-5 po poł. Kupuję tylko
do 20 października. 3487-4

Potrzebny zaraz

doświadczony

NAUCZYCIEL

jęz. niemieckiego z wyż-
szym wykształceniem do lekcji
w godzinach po południowych
Oferty sub. „Pedagog” składać
w kantorze pisma. 3673-1

Tylko 10 preniogów

Szampoon z czar-

— nym słońcem —

jest najlepszym i najtańszym
środkiem do pielęgnowania wło-
sów. Dostać wszędzie. Przedst.
B. Czertok, Łódź, ul. Wólczań-
ska 78, skład apteczny. Hurto-
wnikom rabat. 20

Maszyny do pisania

ORZEL (ADLER)

Jeneralna reprezentacja:

Łódź, Pasaż Mayera Nr. 5. Wszel-
kie dodatki. Reperacja i czyszczenie

DRZEWA OWOCOWE i OZDOBNIE

w najlepszych gatunkach po-
leca Zakład Ogrodniczy. St.
Dymkowskiego w Łodzi, ulica
Brzozińska 101. 3572-5